

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Seziorii nefrancoase nu se
primesc. — Manuscripte nu se
retăzimet.
INERATE se primesc în Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Debes, Hermann
Schickel, Rudolf Kohn, A. Grottel
Kochfolger; în Budapesta: J. J.
Dumăscu; în București: A. V.
Goldberg, Eckstein, Bernat; în
București: Agenția Iliescu, Su-
cursale de România; în Ham-
burg: Karov & Löbmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonid pe o coloană 8 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 23)

„Gazeta” iese în mâna care dă.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
INERAMENTUL PERITU BRASOV
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 80 etajiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dăruirea în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 125.—Anul LX.

Brașov, Duminică 8 (20) Iunie

1897.

Conferență episcopescă.

Numai de ce zile ne mai des-
part de viitorul conferență gene-
rală a credincioșilor, ce se va in-
truni în Clușă în cauza autonomiei
bisericești române unite.

Intrebarea privitoare la indepen-
dența și existența acestei biserici ro-
mânesce este de o însemnătate extra-
ordinară, așa că dela uniunea Ar-
dealului cu Țara unghurească nu a
fost o cestiune mai gravă pentru
Români, de cum este acesta.

Scim de ce e vorba.

În toate măsurile, ce s'au luat
pentru întrunirea viitorului congres
catolic din Ungaria, biserica română
unită a fost cu totul ignorată și
trecută cu vederea. Acesta ar fi în
sine ceva firesc, ce n'ar pute să sur-
prindă pe nimeni, căci acolo unde
e vorba de organizarea autonomiei
romano-catolicilor, Români uniti
n'au ce căuta. Fiind constituită ca pro-
vincia metropolitană independentă,
biserica română unită n'are nici un
amestec cu alte biserici și este în
drept a-și organiza ea însăși pro-
pria sa autonomie deosebită.

Acosta e invederat. Dér lucruri
nu s'au dezvoltat pe calea lor
firească. Decă a fost ignorată biserica
română de Alba-Iulia la pregătirile
pentru întrunirea viitorului congres
catolic, pus la cale de către guvern
în înțelegere cu episcopatul unghure-
resc, cauza a fost, nu respectarea
drepturilor de sine stătătoare ale ace-
stei Metropolii, ci tocmai din con-
tră, ignorarea deservită a lor. S'au
trecut cu vederea aceste drepturi,
ca și când n'ar mai exista o biserică
română unită și ca și când ar fi
deja contopită cu biserica catolică
unghurească. Acesta reiese din faptul,
că, pe când se retace cu totul esisten-
tența Metropoliei române greco-ca-
tolice, diecesele române unite sunt
puse în rând cu diecesele romano-
catolice și sunt provocate a-și alege
representanții lor pentru viitorul con-
gres al romano-catolicilor.

Este o adevărată răsturnare de
drept public canonic, ce se sevir-
șese aici față cu eparhiile aparți-
nătoare Metropoliei române de Alba-
Iulia.

În fața acestei lovituri care nu
este, decât un atentat cutezat la
viața bisericești române unite, nu pôte
fi destul de mare îngrijirea, nu pot
fi destul de energice măsurile, ce se
iau și se vor lua din partea clerului
și a poporului român unit în apê-
rarea independenței și a caracteru-
lui național al bisericești.

De aceea nu putem, decât să
ne bucurăm, că în curând se vor in-
truni și arhierii noștri uniți într'o
conferență cu scop, de-a se consulta
asupra ținutei lor în această gravă
cestiune.

Scirea ni-a adus'o mai întâi
foia bisericească din Blașiu dîcînd,
că episcopatul bisericești române unite
vré să-și marcheze poziția, „după ce
însu-și Primatele unghuresc a cerut
părerea lui”.

Convingerea noastră este, că la
această conferență episcopescă, des-
pre care publicăm mai jos o infor-
mațiune specială, nu se pôte tracta,
decă de aceea, ce se facă arhierii
noștri în fața faptului, că cu
desconsiderarea totală a drepturilor
bisericești lor, ei sunt invitați de Pri-
matele a se așeza la cînda mesei
romano-catolicilor din congresul vii-
tor, care va avé să decreteze con-
topirea Metropoliei de Alba-Iulia în
organismul bisericești catolice consti-
tutive unghuresce.

De a lua poziția în cestiunea
autonomiei în genere, ar fi acum
prea târziu. Acestă poziția a trebuit
s'o ia episcopatul român unit de mult.
Astăzi se tracteză numai de atitu-
dinea față cu noua încercare de-a
zădărnici drepturile de sine stătătoare
ale Metropoliei de Alba-Iulia și Fă-
găraș.

Sperăm firm, că răspunsul, ce-l
vor da arhierii noștri Primatului
unghuresc, va înfărca odată pentru
tot-déuna poftele acestuia și a soți-

lor săi din ilustrul cor al episcopilor
romano-catolici, de a dispune după
plac asupra destinului bisericești ro-
mâne unite.

**Conferența episcopatului român
unit.** Din isvor demn de credință
aflăm, că Escelența Sa Metropolitanul
Victor Mihalyi a invitat pe Preasân-
ții Episcopii sufragani de Oradea, Gherla
și Lugos la o conferență, în care să
se consulteze asupra poziției de luat
și a procedurii comune în fața con-
gresului autonomiei romano-catolici-
lor din Ungaria. Locul întrunirii
pôte să fiă Oradea-mare. Cercurile
normative eclesiastice din Blașiu, pe
cât aflăm, declină dela sine participa-
rea la congresul autonomiei catolice.

Rusia și Austro-Ungaria.

Dilele acestea, raportorul din
Petersburg al țiarului militar „Reich-
wehr“ din Viena a avut o audiență
la generalul rus Ignatiev, unul din
diplomații cei mai distinși ai Ru-
siei, care pe timpul Țarului Nicolae
III a fost ministru și are până as-
tăzi un rol conducător în politica
Rusiei. Ignatiev este tot-odată pre-
ședintele marelui societăți de binefa-
cerc slave, care se estinde asupra
tuturor Slavilor din Europa, prin
urmare și asupra Slavilor din Un-
garia și Austria.

Din toate aceste considerațiuni
se dă o mare importanță declara-
țiunilor, ce Ignatiev le-a făcut înain-
tea raportorului foiei vieneze față cu
Austria și Ungaria. Mai ales în urma
visitei Majestății Sale la Petersburg,
Ungurii credeau, că de-acum înainte
lucrurile au să mîrgă strună și că
cei din Rusia nu se vor mai inte-
resa de loc de sorțea fraților lor
slavi din Ungaria, ér ei își vor puté
face mendrele și mai departe ne-
conturbați de nimeni, căutând a-i
maghiarisa cu fier și foc, cum au
făcut și până acum, fără ca să-și
strice pentru acesta prieteniă cu
Rusia.

Din declarațiunile lui Ignatiev
se vede însă, că Ungurii s'au înșe-
lat amar. Ignatiev a spus'o curat,
că decă Austro-Ungaria vré să stea
în prieteniă cu Rusia, atunci mai
întâi de toate trebuie să li-se facă
dreptate Slavilor din Ungaria și celor din
Austria. Până atunci așa-déră nu pôte
exista o prieteniă între aceste două
state, de s'ar visita și săruta orî
cât de mult împérații lor.

Étă, anume, ce a dîs Ignatiev
cătră raportorul foiei militare din
Viena:

Da, raporturile noastre cu Austro-
Ungaria au fost timp îndelungat punctul
de cristalizațiune al antagonismului statelor
europene; măcaroă acesta cu totul pe ne-
dreptul, deore-ce neînțelegerea între aceste
două puteri niciodată n'au fost ele așa,
ca să nu se pôte delatura. Direcțiunea
contrară Slavilor, ce a început a se ivi în
Austro-Ungaria după încheierea dualismului,
s'a arătat și în politica din afară a mo-
narchiei, mai ales în urma ridicării la pu-
tere preponderantă a Ungariei, și a dat
nascere la frecări cu Rusia. Acest curent
trecător însă la noi întotdéduna a fost con-
siderat ca o neorînduială, ce trebuie să in-
ceteze la prima cercetare mai serioasă a
lucrului. Eu, care am fost considerat ca
un dușman jurat al monarchiei austro-un-
gare, întotdéduna am trăit în prieteniă cu
anumite persoane distinse, cari în nume-
roase războaie au sigilat cu sîngele lor cre-
dînța cătră imperiul și domnitorul lor.
Acești domni sciu foarte bine, ce simțiminte
am eu față cu Austro-Ungaria.

Aceste vederi ale mele nu le-am tăi-
nuit nici față cu Slavii emigrați din Aus-
tria și Ungaria. Cu patru ani înainte a tre-
buit să-mi aud aspre imputări din partea
acestora pentru-că, cum diceau ei, nu ne-am
interesat de sorțea lor. Atunci am răspuns
acestora contrari ai mei în următorul chip:

„Anume ce vreți d-văstră? Ce să fa-
cem? Vreți dora, ca Rusia să declare răz-
boiu Austro-Ungariei? Acesta ar fi o ne-
buniază, și-mi țin de datoriă patriotică a
lupta în contra unei astfel de idei. Căci
un asemenea războiu, chiar în cazul cel
mai bun, nu ni-ar aduce nici un folos. Să

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Paza Maicii Sfinte.

— Dramă în patru acte. —

Localizată de Antoniu Popp.

(Urmare.)

Actul II.

(O pădure. Pe un câmp din mijlocul
pădurei, în apropierea unui copac, o fetiță
ca de 14 ani și un copil de 11—12 ani,
în coșulețele ce le au în mîni, culeg fră-
guțe (câpșune).

Fetița: Ah! Aici; în tufișul
acesta, atâtea am aflat, de mi-oîu
umplé coșulețul cu ele.

Copilul: În coșulețul meu, nu
mai încap. E plin deja.

Fetița: Scii ce, Ionuțule, mîne
vom merge cu ele în curtea domnului
conte, și vom căpeta pentru ele
banii, zahar și pită albă.

Copilul: Nu-mi pasă! Și anul
trecut tot-acolo le-am dus!

Fetița: Din banii, ce-i vom că-
peta, să cumpărăm și noi o lumi-
nuță, care să ardă pentru sufletul

tatii la icóna Maicii sfinte în bise-
rică.

Copilul: Precum face și domni-
șóra din curte, căci și ea în totă
Duminica cumpără câte-o lumină
două pentru răposata ei mamă.

Fetița: Așa, așa!

Copilul: Mă învîcesc prea bucu-
ros; dér mă tem, că nu vom căpeta
pentru fragi așa mulți bani, ca să
cumpărăm o lumină mare, cum
cumpără domnișóra.

Fetița: Nu face nimic; noi vom
cumpăra mai mică, numai să fiă lu-
mină, căci Dumneșeu nu caută la
lumină, că cât e de mare, ci la
inima care a dăruit'o.

Copilul: Bine, bine, dér să gră-
bim, căci ne ajunge noptea.

Fetița: Plecăm îndată, numai
puțin mai așteptă, până le culeg pe
aceste de aici.

Copilul: Firuță!

Fetița: Ce-i?

Copilul: N'ai vîdut, cum fulgeră
de tare?

Fetița: Nu te teme!

Copilul: Dómne, Dómne! Étă
că începe și plóia. Ce va fi de noi
aici. Să mergem, Firuță la mama!

Fetița: (netedîndu-i cu mîna obrazul).
Nu te teme! Ai nădejde în Dumne-
șeu, căci scii cum am învățat în
catechism:

„Orî și unde-ai fi, gîndesce,
Dumneșeu de tin' grijesce”.

Copilul: Uite, ce nori grei se
lasă, și ce stropi mari pică!

Fetița: Acum nu-i modru să
putem pleca. Trebuie să așteptăm
până va înceta vremea asta.

Copilul: Ce vom face aici în
plóia?

Fetița: Până va înceta, să tu-
gim sub copacul cel de colea, căci
printre crengile și frunzele lui dese,
nu va străbate plóia la noi.

Copilul: Eu aș mai vré să ple-
căm, decât să stăm aici; căci plóia
asta pôte ține până dimineță.

Fetița: Nu se pôte! De ne va
apuca plóia afară din pădure, nu

vom avé unde să ne scutim. Vedî,
că ađi am îmbrăcat hainele cele
noue. Ce-ar dice mama, decă m'ar
vedé cu ele toate ude?

Copilul: Ah, așa mă tem! Dér
decă va da vre-un lup peste noi?

Fetița: N'avé témă; nu umblă
pe aici lupi, numai iepuri și paseri.
Paserile și iepurii nu-s mînioși pe
copii... Dér haidem, căci plouă
prea tare, să ne scutim. (Se duc și se
sgulesc la trupina copacului).

Copilul: Așa mi-i de frig! (începe
a tremura).

Fetița: Ție, precum vîd eu, ți-i
frică și nu frig. Stai, că-ți pun cărpa
mea pe spate, să te încăldesce.

Copilul: Nu-mi trebuie, căci am
eu suman pe mine.

Fetița: Atunci nu tremura, ci
hai să ne rugăm Maicii sfinte, să
ne păzescă.

(Amîndoi ingenunche și se rógă cu
glas înalt):

Maică sfîntă, Maică dreptă,
Privirea spre noi ți-o ndrîptă,

presupunem, că în adevăr am dezlara răboiul și că în scurt timp am ajunge până la Viena și Budapesta. Ce va fi atunci? Pe dușmanul învins nu l'am puté lăsa din mână, ér teritoriile cucerite totuși nu le-am puté lua. Prin luarea acestor teritorii am câștiga numai *Jidani și Maghiari, ér de acestia noué nu ne trebuie nici pentru cât bun e în lume.* Do altmintrelea Rusia are des-tute elemente heterogene, pe care trebuie să le contopésoá, înainte de-a se gândi eventual să facă și alte cuceriri. Ori-ce politică agresivă este în contra intereselor și năsuințelor rele.

„Ce privesc în special Austro-Ungaria, devisa Habsburgilor: „*Justitia erga omnes nationes*“ să se aplice și față de Slavi, după cum se vede, că în Austria încă începe a se aplica, — și atunci se va vedé acușă, că la noi opiniunea publică simpatiseá cu hotărîre pentru monarchia Habsburgilor“.

Adunarea generală constituantă

a „Reuniunii învățătorilor români din Archidieceasa gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș“, ținută în 15 Iunie n. c.

Blașiu, 15 Iunie 1897.

Învățătorii români gr. cat. din Archidieceasa de Alba-Iulia și Făgăraș fiind conscii de însemnătatea asocierilor, cu mult dor au dorit, ca să audă odată glasul mai marilor lor bisericesci, care șe-i învite la lucrare comună. Așteptărilor lor drepte li-s'a satisfăcut și, în urma zelului laudabil și a activității, ce a desvoltat corpul profesoral dela institutul preparandial și scóla de pracsă din Blașiu; ađi în 15 Iunie n. s'au întrunit pentru prima-dată, ca să pună basă la edificiul, unde au să dea probe învățătorii despre hărnicia lor și să-și perfecționeze puterile intelectuale și morale. Ađi s'au întrunit pentru prima-dată învățătorii din Archidieceasă, ca să-și cunoască organismul, ce era bolnav și aprópe adormit; care acum deșteptat este și în deșteptare promite însemnate rezultate pe calea progresului.

S'au întruit în locul, de unde și-au luat sciința, unde s'au însuflețit pentru carieră și unde au primit înțeleptele sfaturi ale învățăților profesori. Și nu s'au întrunit, ca să se tânguie asupra sorții lor, deși e destul de grea în stările actuale, ci ca să-și ia nouă însuflețire pentru măréta luptă, ce au început, care le va câștiga un nou titlu la onórea și considerațiunea, ce o merită chemarea lor.

Și învățătorii noștri au aflat aceeași iubire, același interes nu numai din partea foștilor lor magistrii, ci și din partea turtor fruntașilor din Blașiu. Faptul acesta li-a făcut bucuriă și va servi de un puternic îndemn, ca ei să-și prețuiescă și iubescă după merit cariera spinóasă, dér cea mai importantă dintre tóte carierile, de-

óre-ce dela ea atěrnă sórtea unui popor, a statului și a omenimei întregi.

Prezența demnă a învățătorilor în număr așa de frumos, precum și entusiasmul, ce se putea ceti în fața fiă-căruia la începutul unei activități atât de importante, a însuflat fiă-căruia dintre cei prezenți, convingerea, că ei, deși se ocupă mai mult cu intențiuni, totuși n'au părăsit nici ceea ce se póte câștiga prin metoda deducțiunii, nu și-au perdut idealele. E greu să se ocupe omul ađi, în mijlocul curentelor materialiste cu idealisme; dér nu trebuie să se uite, că aceste curente pot să facă opiniune publică, nu vor puté însă niciodată să dea directivă spiritului timpului. Acesta se nase și desvóltă pe nesimțite, nu face sgomot în desvoltarea lui și nici nu-și caută loc numai în palate, ci mai mult în mințile cugetătoare, ce dau directivă de cele mai multe-ori unui trup réu nutrit și séracăcios îmbrăcat, pe care-l împlu de miros plăcut și în urmă îndulcesc pe toți formând epoce de renascere și înflorire.

Tocmai așa au să purcedă și scóla și biserica. Factorii lor să nu-și uite niciodată de înalta lor chiamare. Ei s'o prețuiescă mai întâiu prin muncă desinteresată prin alipire nefățărită, și atunci constrins va fi ori-cine, nu de forțe esterne, ci de cea mai intimă convingere, ca să dea cinstea meritată scólei și bisericei, precum și factorilor acestora.

După acestea voiú descrie în cele următoare decurgerea primei adunări a reuniunii învățătorilor români din Archidieceasa de Alba-Iulia și Făgăraș.

La órele 9 a. m. toți delegații învățătorilor (din fiă-care protopopiat câte 3), împreună cu corpurile didactice dela preparandiu, scóla de fetițe, scólele popórale și alți stimători ai instrucțiunii s'au adunat în sala de gimnastică, unde s'a ținut adunarea.

Intre urări de „să trăiescă“ întră în sală d-l canonic G. Pop, zelosul și meritul inspector suprem scolastic din Archidieceasă. D-Sa ocupă locul presidial și, în o scurtă dér potrivită vorbire, salută pe cei prezenți de bună venire. Propune să se alégă 2 notari ad hoc, ce s'a și făcut, fiind aleși d-nii profesori Nic. Pop și I. Raț. Propune mai de parte, ca să se alégă o deputațiune de 30 membri, care să învite pe I. P. S. părintele Metropolit. D-l profesor Bota concretiseá propunerea în forma, ca să participe în deputațiune toți presidenții districtelor protopopesci, plus 3 aleși. Așa s'a și hotărît, alegându-se d-nii profesori: G. Muntean, P. Ungur și A. C. Domșu.

În comisiunea pentru verificarea credenționalelor au fost aleși d-nii: A. Bota, C. Crișan, N. Gârbovean, M. Dămian și A. Bus, ér în comisiunea pentru înscrierea de membri d-nii: Ganga, Mărginean și I. Dămian.

Observ, că membri ordinari ai Reuniunii în înțelesul §. 9 din statute sunt toți învățătorii și învățătoarele ordinari și suplenți, dela scólele elementare, superióre și asilele de copii de pe teritorul Archidiecesei.

Alegându-se comisiunile, ședința se suspinde până la sosirea Escelenței Sale Metropolitului, care nu peste mult a și sosit, blând și cugetător, împărțind binecuvântare celor ce cu adevărată iubire îi urau mulți și fericiti ani, de-odată cu Escelența Sa au venit Rev. Dn. I. M. Moldovan, d-nii: Dr. Bunea, Dr. Hossu, Dr. Szmigelszki, Dr. Marcu, Dr. S. Radu, Dr. I. Radu etc.

Ședința se deschide și președintele ad hoc Rev. Dn. G. Pop, rostesc următorul discurs frumos și bine simțit:

Vorbirea de deschidere.

Onorată Adunare! Chiámarea omului e, ca să se cultiveze și prin cultură și perfecțiune să se apropie tot mai tare de Dumnezeu, creatorul său, ceea ce Isus exprimă cu cuvintele aceste: „*Fili perfecti, precum este perfect și Tatăl vostru din ceriu*“, adecă nisuiți-vé a vé apropia de Dumnezeu prin cultură și perfecțiune adevărată din ce în ce mai tare.

Omenimea, abătându-se de cătră Dumnezeu a rătăcit dela calea cea adevărată a culturii și perfecțiunii; și a orbecat în nesciință până la Isus. Isus a arătat éráși calea culturii celei adevărate, de aceea dăcem *per crucem ad lucem*, adecă, că pre calea arătată de Isus cel răstignit pre cruce se póte ajunge la lumina, la cultura adevărată.

Cultură adevărată numai pre calea arătată de Isus se póte face déră. Propagatorii culturii pre calea arătată de Isus au fost și sunt și ađi preoții și învățătorii, propagând cei dintăiu cultura religioasă — morală, ér céștialaltă cultura profană, având ambele de a conduce la același scop, căci sciința religioasă cu cea profană adevărată este de acord, ele nu-și contradic, de aceea diceau încă cei vechi: „*Philosophia obiter libata abducit a Deo plene exhausta reducit ad Deum*“, ceea ce pe românesce însemnă atăta, că filosofia său preste tot sciința învățată numai superficială abate dela Dumnezeu, ér sciința deplin eshaustată, adecă deplin învățată, duce la Dumnezeu. De aceea, precum veți fi sciind ómenii cei mai învățați au fost și ómeni religioși.

Cei ce se ocupă în special cu instruirea poporală sunt învățătorii poporali. Ei încă pre timpul strămoșilor noștri români erau cunoscuți ca unii, cari se ocupau în instruirea acelor începători, cari aveau să învețe elementele, și fiind-că scóla lor se numia *ludus*, pentru-că instruirea se făcea în formă de joc, ei purtau numele de *ludi magister*.

Învățătorii poporali, instruind tineri-

mea, au făcut tot-déuna și fac și ađi serviciul cel mai frumos patriei și națiunei. Acesta o recunoseau încă cei vechi, de aceea dice Cicero: „*Quod maius munus rei-publice ferre possumus quam si juventutem e docemus?*“ (Ce dar mai mare putem aduce patriei, decăt a instrui tinerimea?)

Acésta o recunoscem și noi față de docenții noștri gr. cat. atât în present, când avem pretutindenea scóle, cât și în trecut, când biserica noastră, deși era timpul iobăgiei, totuși ca iubitoare de cultură avea scóle peste 300, precum ne spune istoria, sub inspectoratul nemuritorului Georgiu Șincai.

Ca învățătorii noștri poporali să-și pótă împlini misiunea lor cea nobilă de a cresce bisericei fi credincioși, patriei comune membri folositori, și națiunei fi devotați iubitori de binele ei, se poftescă, ca mai întâiu înși-și să aibă calificațiunea și cultura de lipsă, de ceea dăseră încă cei vechi: *Primum discere, dein docere*, mai întâiu trebuie să învețe învățătorii înși-și apoi să învețe pe alții.

Écă Domnilor! cauza, pentru care s'au înființat și la noi Români institutele preparandiali după esemplul altor națiuni ca fitorilor noștri docenți să li-se dea ocașiune de a învăța arta de a instrui tinerimea, cea artă, care filosoful Plato a numit'o op divin, să li-se dea ocașiunea de a se cultiva mai întâiu pe ei înși-și, decăt vréu să-și împlinescă misiunea de a lumina poporul cu acurateță, căci altmintrelea, conducând orb pe orb, cum dice s. Scriptură, ambii vor căde în grópă.]

Însé învățătorii și după absolvarea cursului preparandial în continuu au de a se perfecționa și cultiva pe sine, ca să-și pótă împlini chiamarea lor sublimă de a instrui tinerimea, căci cum dice dicala latină: *honus vir semper tiro*, bărbatul cel bun e tot-déuna începător, om nou, adecă pururea, studieáză, se cultivă, se perfecționeáză pe sine, și cum dice éráși altă axiomă: *Discere non cesses si doctor maximus esses*, adecă de ai fi cât de învățat, să nu încetezi a învăța, că cel ce nu progreséáză regreséáză, de ceea dășșii, adecă învățătorii trebuie să folosescă tóte mijlocele de perfecționare, de cultivare, câte se dau, și sunt conducătoare la scop.

Un atare mijloc de a se perfecționa și de a-și mări cunosințele sunt domnilor, pentru învățătorii și reuniunile docentali, pentru-că ce nu pótă face un singuratic, pot face mai mulți la oaltă, că pre cum dice poetul român: „unde-i unul nu-i putere, unde-s doi puterea cresce“. Din acésta causă vedem, că reuniunile docentali le-au îmbrățișat tóte profesiunile. Lipsa lor ardetóre s'a simțit și la noi Români greco-catolici din Archidieceasă.

Prea Veneratul Ordinariat Metropolit din Blaș, și-a estins grija sa părintescă și asupra reuniunilor docentali, dorind

Nu lăsa, ca să perim,
Ci ne-ajută să trăim,
Să plinim în tot mereu
Voința Fiului tău.
Dă-ne dar, dă-ne tărîe
Frumos să ne rugăm ție;
Ruga noastră o primesce
L'al tău Fiu o dăruiesce
Ca cu Fiul preamăriti
De noi doi în veci să fiți.
Amin.

Fetița: (după-ce améndoii s'au sgulit éráși sub copac). Așa, acum n'avem să ne mai temem, căci Maica sfântă va avé grijă de noi. Ea nu lasă pe cei ce se rógă, fără a-le împlini dorința.

(Fetița își pune mâinile sub cătrîntă; ér copilul și-le bagă în mânecele sumanului).

Copilul: Așa mi-i de somn!

Fetița: Și mie, hai să durmim.

Copilul: Cine ne va păzi până vom durmi, să nu ni-se întempele ceva réu?

Fetița: Maica sfântă!

Copilul: Maica sfântă?

Fetița: Ea.

Copilul: Atunci putem dormi.

Fetița: Putem.

Copilul: Hai déră să durmim.

Fetița: Să durmim.

(Un ánger vine pe la spatele lor și-i acopere cu un vél subțire).

Ángerul:

Dormiți în pace, de nimică

Mai mult de-acum să n'aveți frică.

Maica dulcelui Isus

M'a trimis la voi de sus,

De dușmani să vé păzesc,

De réu să vé mântuesc,

Și prin voi pe-o fată bună,

Cu tótă casa împreună.

(Se duce).

(În desimea pădunii apar trei ómeni înarmați; unul vine din drépta, celalalt din stânga, ér al treilea din fund. În mijlocul câmpului se întélesc).

Ciungu: Noroc și bine, prieteni și frați, cu nume de mine botezați!

Negru și Murgu: Să dea Dumnezeu.

Ciungu: Ce mai nou în lume?

Negru: Multe de tóte.

Ciungu: Care pe unde ați um-

blat, ce-ați văđut și ce-ați pățit?

Murgu: Fiă-care câte ceva.

Ciungu: Dela curtea contelui pare-mi-se, că ați venit cu nasul lung de-un cot.

Murgu: Cel puțin am venit bine din alte părți.

Ciungu: Să fiă în ceas cu noroc! Dér să ne proptim în pușci și să spunem unul altuia, care pe unde am umblat.

Negru: Eu m'am dat de doftor, veterinar, profet și vrăjitor. La casele domnilor n'am putut dobéni nimic, dér cu atăt mai mult m'a ajutat norocul în casele țeranilor.

Ómenilor cu carte, precum preoților, notarilor, învățătorilor, precum și neguțătorilor și măestrilor li-am oferit mii și mii de leacuri, cu numiri proprii luate din dicționarul medicilor, pentru țeranii însé tóte acele nimicuri le-am numit cu numiri potrivite înțelegerei și naturii lor. Așa spre pildă Esența pentru stomac am numit'o „sângele celor șapte frați bălauri“, leac contra sgărciurilor, contra bólelor de

ceas réu și de vėnturí. Pilulele depurative li-am dís: „grăunțe din crengile arborelui, din care a fost făcut mánunchiul cuțitului, cu care a vrut să junghia Avram din bibliă pe fiul său Isac“. Aceste pilule le-am recomandat ca leac contra răgușelei, tusei, a umflăturilor și a durerilor de ochi. Despre „Pain expeller“ am dís, că-s „lacremile lui Juda“ și l'am recomandat femeilor, ca să-l dea în apă bărbatilor bețivi și bătăuși. Estractul de Sassaparilla l'am numit leacul dragostei și l'am recomandat celor, cari iubescă fără de-a fi iubiți, și celor, cari ar vré să strice dragostile altora. M'am făcut apoi proroc-vrăjitor, și am mințit câte veđi și uscate, de li-se făcea bietilor ascultători pėrul măciucă. Mai ales inaintea femeilor am avut mare trecere. Uneia îi spuneam, că ceea și ceea i-a dus laptele dela vacă; alteia îi diceam, că cutare și cu cutare îi ia mana din grău; uneia o minciună și un neadevăr alteia altul. Să sci, că am séménat

ca să vadă asociați într-o reuniune pe toți docenții arhidiecesei noastre după norma reuniunilor docentiale din alte diecese.

Spre realizarea acestei intențiuni nobile s'au făcut încercări încă sub rapausatul Arhiepiscop și Metropolit de pia memoria Dr. Ioan Vancea, dedit fără rezultat dorit.

Escelența Sa Dr. Victor Mihályi, actualul arhiepiscop și Metropolit, având asemenea intențiunea de a vedea pe toți docenții Arhidiecesei noastre asociați într-o reuniune, a binevoit a dispune, ca pentru simplificarea lucrului și ajungerea scopului pe cale mai scurtă, să se compună de către corpul didactic preparandial și normal din loc sub presiunea inspectorului școlastic arhidieceșan statutele, pe baza cărora ne adunăm acum, și din incidentul acela, că D-l ministru de culte și instrucțiune publică a decis, că nu poate suferi să funcționeze reuniuni docentiale fără statute aprobate de densusul, a binevoit a le așterne înaltului ministeriu de culte și instr. publică spre aprobare, de unde cu datul de 3 Febr. a. c. Nr. 1518, după unele modificări acceptate de comisiunea compunătoare cu învoirea prea alabilă a Prea Ven. Consistoriu Metropolit, statutele amintite fură aprobate, pre cum s'a putut vedea din cerculariul consistorial din 13 Febr. a. c. Nr. 727, cu care acelea statute s'a notificat ven. cler arhidieceșan și fraților învățători ai Arhidiecesei noastre. După aprobarea statutelor are să urmeze constituirea reuniunii. De aceia în calitate de inspector școl. arhidieceșan, din însărcinarea Esc. Sale Domnului Metropolit și a Prea Ven. Consistoriu, mi-am luat voie a convoca adunarea constituantă a reuniunii tuturor docenților gr. cat. din Arhidieceșă pe ziua de azi.

Fiind că după statutele reuniunii, care azi are să se constituie, tracturile protopopesci ale arhidiecesei formază tot atâtea despartăminte ale reuniunii, cari sunt ca niscari arterii în corpul întreg, de aceia mai înainte de constituirea reuniunii, au trebuit să se constituie despartămintele, ceea ce, precum arată raporturile oficiale protopopesci, s'a și împlinit, alegându-se oficialii despartămintelor, și câte 3 delegați la adunarea generală constituantă, amăsurat și 23 din statutele prevedându-se atât oficialii despartămintelor, cât și delegații cu literile credenționale pentru adunarea generală constituantă, cari literile credenționale, încât sunt în ordine, se vor examina prin o comisiune esmială.

Reuniunea învățătorilor arhidieceșani, care azi se constituie, și de a căreia înființare de mult dorită, trebuie să ne bucurăm cu toții, Domnilor, are misiune însemnată. Are misiunea de a ține pe toți docenții arhidiecesei noastre într-o legătură ca într'un corp. Ea are misiunea de a deștepta și cultiva iubirea colegială și interesul față de cauza învățământului. Ea are

misiunea de a escugeta toate acele mijloace, care se spută cultivarea și perfecționarea învățătorilor arhidieceșani, mai ales în cele ce se țin de sfera didactică, precum înființarea bibliotecelor tractuale docentiale pentru despartăminte și a unei biblioteci centrale, edarea cutărei foi pedagogice, elaborarea unor teme tinătoare de sfera învățătorilor și premeriarea lor. Reuniunea are misiunea de a eda cărți didactice pentru promovarea instrucțiunii populare cu aprobarea prealabilă a Prea Ven. Consistoriu Metropolit și a propane Ven. Cons. Metropolit, îndreptarea defectelor, cari s'ar afla în sfera didactică în arhidieceșă noastră. Ea are să fie pionierul instrucțiunii populare, grăindu-și din partea ei ca aceea să fie religioasă și națională și așa conducătoare la scop. În fine ea are și misiunea de a afla mijloacele necesare pentru îmbunătățirea stării materiale și ajutorarea în lipsa lor a învățătorilor celor materialmente scăpătați. Eca domnilor pe scurt cuprinse ca într'o nucă, foloșele reuniunii învățătorilor gr. cat. din arhidieceșă noastră.

Mulțumim dără Esc. Sale D-lui Metropolit Dr. V. Mihályi pentru stăruința, ca să se înființeze acea reuniune atât de momentuoasă pentru cultivarea corpului învățătoresc gr. cat. din arhidieceșă nemijlocit, er mijlocit și a poporului nostru gr. cat. Rugăm pe Escelența Sa să ia sub sentul său părintesc reuniunea, ce azi se constituie.

Să îmbrățișem, domnilor, cu toții această reuniune din toate puterile, să-i dăm tot sucursul posibil ca să-și ajungă scopul cel mare, care-l are preșipt, ca să potă urta foloșe și rezultate de valoare pentru înaintarea culturii corpului învățătoresc, și prin această pentru înaintarea culturii poporului nostru. Și acum să purcedem la lucru.

Drept acea exprimându-mi bucuria inimii vedându-vă adunați în număr așa frumos la adunarea constituantă a reuniunii noastre docentiale arhidieceșane, prin această salutându-vă cu un bine ați venit și rugând pe Escelența Sa D-l Metropolit să binevoiescă a da binecuvântarea Sa peste lucrările adunării, am onore a declara adunarea generală constituantă de deschisă.

I. P. S. Sa părintele Metropolit dă binecuvântarea păstorască și în o vorbire, pe care regret, că nu vi-o pot trimite în totă estensiunea, accentuază principii de educațiune și științe cu multă profunditate. Desvôltă însemnătatea moralității și importanța religiunii în viața individului, a societății și statului în mult apărut filosofic, dăr la priceperea tuturor vorbeses despre intelect și usul lui și în urmă promite cu bucurie, că nici-odată nu va lipsi ajutorul său, când vorba va fi de realizarea frumosului scop al reuniunii. Dând din nou binecuvântare peste lucrările Reuniunii și

oferind societății suma de 100 fl. v. a., se departă pentru a lua parte la ședința consistorială urmat de insuflete urări de „să trăească“ ale întregii adunări.

La propunerea meritatului bărbat, a Magnificului D-n Bardossi, ședința se suspendă pentru ca membrii să se consulteze asupra alegerii funcționarilor centrali.

Consultarea n'a durat mult, nefiind lipsă, căci fiă-care dela început era convins despre vrednicia acelora, cari au fost aleși. Eran convinși, căci de mult le cunosceau zelul, de mult li-au apreat activitatea și acum erau în clar, că sub conducerea lor numai progresa va putea reuniunea.

Redeschidându-se ședința, comisiunea verificătoare prin referentul său d-nul Bota raportază, că toți delegații au avut credenționale în regulă și așa toți se consideră de verificați.

În comisiunea pentru scrutarea biletelor de votare au fost aleși D-nii: Simu, Zah și Maior. Votați au fost 150. Aprôpe toate voturile le-au întrunit la postul de președinte M. O. D-n G. Muntean director; Vice-preș.: I. F. Negruș; cassar: A. P. Bota; Notari: P. Ungur și N. Pop; bibliotecar: I. Stoica și controlor: A. C. Domșa.

D-l președinte ocupă locul presidial, mulțumind membrilor de încredere și promițându-le, că precum în trecut, așa și în viitor va lucra pentru progresul și bunăstarea corpului didactic.

Comisiunea pentru înscrierea de membri raportază, că membri fondatori s'au înscris: Rev. D-n I. M. Moldovan solvind 50 fl. D-nii Dr. Bunea, Dr. Hossu, I. F. Negruș și Dr. I. Radu.

Urmăz propunerii Mag. D-n Bardossi propune, ca averile reuniunilor învățătoresc de pe teritoriul comitatului Clușiu și Sibiu să rămână intacte și să se administreze și în viitor de despartămintele reuniunilor de pe acele teritorii. Această propunere a fost susținută și de D-l Murșan (Clușiu) și în urmă primită de adunare.

D-l Simu (Sibiu) vorbesce în oestia diarului pedagogic și face propunerea, ca cât mai în grabă să se editeze un diar pedagogic. D-l Ganga propune, ca foia să se aboneze din partea bisericilor. D-l Zah, accentuând grăntățile, cu care luptă învățătoria, face propunerea, ca diurnele delegaților, ce se vor presenta la adunările generale, să se achiteze din partea credențioșilor, făcându-se aruna pe fiă-care persoană din arhidieceșă.

D-l Simu, în vederea meritelor, ce le are Mag. D-n Bardossi pentru școlă, propune, ca să se alégă membru de onore al reuniunii.

D-l N. Pop dice, că deși toate propunerile sunt la locul lor și de mare importanță, totuși fiind în adunare generală constituantă nu își au aici locul, ci să se încredințeze comitetul central cu studiarea

propunerilor, care la proxima adunare generală să vină cu ceva concret, ce se și primesce.

În urmă președintele mulțimesc membrilor pentru viul interes, ce l'au manifestat, și pe la orele 2 p. m. se departează cu toții.

După ședința a urmat prânțul comun, la care au participat peste 140 persoane. Pe lângă d-nii învățători, au participat Rev. D-n G. Pop, Mag. D-n Bardossi, D-nii: G. Muntean, Dr. Bunea, Dr. Hossu, I. F. Negruș, Dr. I. Radu, Dr. R. Codarcea, P. Ungur, N. Pop, I. Stoica, A. C. Domșa și Raportorul D-vóstré. Prânțul a decurs în mare veselie. Primul toast l'a ținut Rev. D-n G. Pop pentru Escelența Sa Metropolit, Mag. D-n Bardossi pentru G. Pop; în vorbiri magistrale au depins în colorii frumoșe meritele Mag. D-n Bardossi, Dr. Bunea, er Dr. Hossu ale M. O. D-n G. Muntean; Zah pentru G. Muntean; Ganga pentru reuniune; Simu pentru întreg comitetul central; N. Pop pentru Dr. Bunea și Dr. Hossu; Nicóra pentru Simu etc.

Astfel a decurs prima adunare generală constituantă a reuniunii învățătorilor din Arhidieceșă de Alba-Iulia și Făgăraș. Începutul a fost bun, credem, că bună îi va fi și continuarea și așa va fi, căci deștepti bărbaiți îi stau în frunte, er oștea vîguroasă, plină de curaj și cu frumoșe pregătiri.

Raport.

Condițiunile de primire în școala centrală de agricultură dela Bucuresci. Primit din Bucuresci următoarea înscințare:

În ziua de 5 (17) Septemvre a. c. se va ține la școala centrală de agricultură din Bucuresci examen pentru ocuparea a 13 stipendii ale statului român și mai multe locuri de solvenți pentru anul școlar 1897—1898.

Condițiunile de admitere la examen sunt: a) Să aibă etatea de cel puțin 16 ani împliniți (dispensă de etate nu se admite); b) Să fi terminat cel puțin 4 clase gimnasiale, clasice sau reale, ori un alt curs echivalent. Absolvenții a 8 clase gimnasiale și acei cu testimoniul de maturitate se primesc fără examen. c) Să fi sănătoși și de o constituțiune robustă, care se va constata de medicul școlii.

Cererea de înscriere se va adresa de-a dreptul direcțiunii școlii centrale de agricultură în Bucuresci, cel mai târziu până la 4 Septemvre st. v. Ea va fi subscrișă de părintele său tutorele candidatului, când este minor, ori de el însuși, când este major, și va fi însoțită de actul de nascere, de actul de vaccinare, și de certificatul studiilor cerute. Informațiuni mai detaliate se se cêră la direcțiunea școlii.

sēmēnța vrajbei în toate casele, în care am intrat, cel puțin doi ani vor avé tribunalele de lucru cu făcătorii de rele, cari din pricea prostiei lor se lasă seduși și înșelați!

Astăzi am putut să ved cu ochii, că poporul din acest ținut în cea mai mare parte ține mai mult la dișele vrăjitorilor, fermecatorilor, și la bosconele de tot felul, decât la înșe-și învățăturile bisericei. Aici șarlatanii de felul nostru pot trăi cât de bine. Eță patru sute florini, câștigați cu puțină sudore dela aceia, cari au muncit din greu pentru ei!

Ciungu: Frumos! Ești vrednic de laudă!

Dér tu, frate Murgule, cum ai umblat?

Murgu: Binișor! Am vëndut marfă etină pentru bani scumpi. Am înșelat unde numai am putut. Aci v'am adus și cu 150 fl. (Scote o pungă dintr'un busunar).

Ciungu: Și tu te-ai purtat brav. Ești vrednic de laudă. (Il bate pe umăr.)

Dér unde v'ați lăsat hainele și uneltele, cu care a-ți umblat?

Murgu: În crepătura stâncei, lângă care am durmit azi sêptemână.

Ciungu: Bine. Eu n'am adus nici un ban de nicăiri, dăr am nădejde, că la nópte să pot umbla cu mâinile până 'n cote prin lățile cu galbeni; astfel cred, că de mâne înainte vom pute duce o viață tihnită. Ca să putem înșe scăpa mâne de aici, vė veți îmbrăca în haine călugăresci și vom dice, că suntem călugări din Ierusalim. Pe calea asta cred, că vom scăpa cu pieile svântate.

Murgu: Ajuta-ni-a acela, căruia ne'nchinăm și a căruia voință o împlinim.

Negru: (cătră Ciungu) Căpitane! precum se vede, ai spionat curtea pe de toate laturile. Dēcă vom avé noroc, eu ași crede să dicem rămas bun meșteșugului nostru și să o tulim spre America, căci acolo se duc toți cei de-un fel cu noi.

Ciungu: Sfatul tēu nu-i rău. Eu

cunosc totă curtea și vė pot spune, că este destul aur și argint în ea.

Murgu: Las' că o golim noi!

Negru: Imi lasă gura apă de dorul aurului. Mě tem, că de bunăvoia nu ni-l'or da!

Ciungu: N'avea grijă! Lăsați pe mine, că-i scarpin eu sub barbă!

Negru: Cum se pot trece ore zidul, care e de 2 stēnjinii și jumătate de înalt?

Ciungu: Ce zid? Omul de omeniă dóră întră prin pörtă, și nu peste zid.

Negru: Așa ar fi să fiă. Vorba e numai că noi facem ca trântorii, cari pe furiș întră în coșnița stulpului vecin, ca să-i fure mierea.

Ciungu: Ce dicei, mēi? Nu cumva ai vré să te popesci, ori călugăresci?

Negru: Eu nu-mi pot inchipui, cum am pute străbate prin pörtă, când pörtă dela 8 ore séra stă închisă până dimineța.

Ciungu: Incă-odată îți dic, că vom trece prin pörtă.

Negru: Póte prin gaura cheii?

Ciungu: (strigând) Prin pörtă!

Murgu: Dóră ai pus cum-va mâna pe cheia?

Ciungu: Așa-mi pare!

Murgu: Bravo!

* Negru: E bine, dăr să-ți aduc și eu ceva aminte...

Ciungu: Ce?

Negru: Ce vom face, dēcă s'ar întâmpla să aflăm pe ușă un alt zăvor?

Ciungu: Cum așa?

Negru: Bine, că dóră vedându-se ei fără cheia, n'or, lăsa peste nópte pörtă deschisă.

Ciungu: Ei mai au o cheia de felul acesteia. Cu cheia lor ei vor închide, er voi cu a noastră vom deschide.

Negru: Atunci stăm bine.

Murgu: Mai este încă o pedecă.

Ciungu: Care?

Murgu: Trifon!

Ciungu: Ce Trifon?

Murgu: Cănele, zăvodul curții.

Subscrișii în numele lor și al tuturor consăngenilor anunță cu inimă frântă de durere trecerea la cele eterne a iubitului soț, tată bătrân, frate, soț și consăngean

Alexandru Bohățel de Glod

capitan suprem al fostului district Năsăud, în pensiuine, membru fondator al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, presidentul consiliului direcțiunii institutului de credit „Economul” și proprietar în Clușii.

Întemplată după scurte suferințe la 18 Iunie st. n. la 1 oră după miezul nopții în anul al 81-lea al laborioasei sale vieți și al 40-lea al fericitei sale căsătorii a doua.

S'a mutat din nou la cele eterne una dintre sublimile aparițiuni ale geniului românesc, care într'un timp de peste o jumătate de secol a veghiat și a îngrijit de cele mai scumpe interese ale neamului său!

Rămășițele pământesci ale scumpului defunct s'au așezat spre eternă odihnă în 20 Iunie la 2 ore după amiază după ritul greco-catolic român, dela casa proprie (Nagyuteza Nr. 44) în moșia sa dela Valeasécă.

Fiă-i țărina ușoră și eternă memorial Clușii, la 18 Iunie 1897.

Alexandru și Ioan Vajda, ca nepoți; Dionisiu Vajda, ca ginere; Iuliana Bohățel n. Cosma, ca soție; Susana Mihali n. Bohățel. Ludovica Ancean n. Bohățel, ca surori.

† Dionisiu Sterca Șuluț de Cărpiniși,

jude reg. de tribunal în pensiuine, decorat cu crucea de cavalier al ordinului Francisc Iosif I, președintele eforiei școlastice gr. catolice, membru ordinar al „Asociațiunii Transilvane”, președintele institutului de credit „Arieșiana” etc.

după un morb îndelungat și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în ziua de 5 (17) Iunie 1897, la 8 ore dimineața în etate de 72 ani.

Înmormântarea se va face în 19 l. c. la 3 ore p. m. după ritul gr.-catolic în cimiteriul comun, ăr parastasul pentru odihna eternă a defunctului se va celebra la 21 l. c. la 10 ore a. m. în biserica gr. cat. din Turda veche.

Despre ce amici și cunoscuți prin această se înconoscinteză.

Jalnica familie.

Turda, 5 (17) Iunie 1897.

Afară de anuciul de mai sus din partea familiei am mai primit un anuciul din partea Eforiei școlastice gr. cat. din Turda, al căreia președinte a fost reșosatul.

Un al treilea anuciul am primit din partea Consiliului direcțiunii institutului de credit și economii „Arieșiana”, al căreia președinte mult meritat a fost Dionisiu Ș. Șuluțiu timp de patru ani, după ce în de-

curs de șese ani a condus Institutul ca primul său director executiv.

Fiă-i țărina ușoră și memoria binecuvântată.

† Sebastian Kneipp.

In cele din urmă a trebuit să-și dea tributul morții nemilose, încă prea de vreme, și preotul Kneipp, care a știut prin cura sa renumită de apă să lungescă la sute și mii de omeni firul vieții.

De când s'a bolnăvit bătrânul preot, s'au lățit de repețite-ori faima, că a murit. La scirea acesta nenumărate telegrame și cununi de flori au fost trimise la Wörishofen, locul unde renumitul doctor făcē minuni cu cura sa de apă. Faime însă nu s'a adevărit, dēr totuși țilele lui Kneipp au fost numerate, și acum mii și mii de omeni, căroro sfaturile și prescrierilor sale le-au ușurat suferințele, vor deplânge mörtea acestui bărbat, care prin zelul său curat și prin iubirea sa de omeni și binefacerile sale își câștigase încrederea generală. El a fost un adevărat tată al sēracilor, pe cari îi căuta gratis și-i ajutara încă și cu bani.

Ėtă unele date biografice din viața acestui renumit tāmăduitor:

Sebastian Kneipp s'a născut în 17 Maiu 1821 la Stefansried în Bavaria. Tatăl său a fost pânzar. Sebastian dorea să se facă preot, dēr tatăl său n'avea mijloace să-l dea la șoolă și așa nu-i rămase alta, decât să învețe meseria tatălui său. Vara luara la câmp și erna țesea cu rēsboiul.

Cu 21 de ani și jumătate Kneipp a părăsit casa parintescă tot cu dorul de a se face preot. Capelanul Dr. Merkle l'a luat sub protecția sa, ia dat timp de 2 ani instrucția privată. Kneipp a fost așa de diligent, încât în 2 ani a parcurs 4 clase gimnastiale.

În anul 1848 el a părăsit gimnasiul dela Dillingen, dēr suferea de pept, încât consolarii săi credeau că-i pe ducă. Cura de apă l'a restabilit însă așa de tare, încât a putut merge la München la filosofia. Și aici el a continuat cura sa de apă și a făcut diferite încercări, stabilindu-și astfel sistemul de cură. După un an se întörse la Dillingen, unde studiă un an teologia.

La 1850 intră în seminarul preotesc din München, unde a stat 2 ani, aici el avu ocași să facă multe încercări cu sistemul său de cură și să-l perfecționeze. În vara anului 1852 Kneipp și-a terminat studiile, și în August același an a fost sântit ca preot. De-aci încolo el a funcționat ca capelan în diferite comune, până ce la 1855 a ajuns la Wörishofen, unde timp de 25 ani Kneipp a fost confesar (duhovnic) la mănăstirea Dominicanilor în Wörishofen. Aici și-a adus el cura de apă la acea perfecțiune, la care este astăzi.

In 1880 Kneipp deveni parochul comunei Wörishofen, în care calitate a funcționat până la mörtea sa.

Cetitorilor noștri le este cunoscută cura de apă a renumitului Kneipp din articuli publicati despre ea în diferite rënduri în colónele fōiei noastre. El a și scris o carte fōrte lățită în tótă lumea intitulată: „Cura mea de apă”. Marile succese ale acestei cure sunt în general cunoscute și sunt apretiate și în cercurile științifice.

SCIRILE ȚILEI.

— 7 (19) Iunie.

Principele moștenitor român. Îmbunătățirea în starea sănătății principelui înainteză în mod îmbucurător, deși îndelungata bolă i-a slăbit mult puterile. Renumitul medic, Dr. de Leyden, care a fost chemat dela Berlin să-și dea și el sfatul împreună cu medicii curanți ai principelui, se va întörce ați prin Predeal la Berlin. Dr. de Leyden a laudat de repețite ori metoda urmată de medicii rōmani, cari au căutat neîntrerupt pe principele bolnav. — Principeasa Maria de 40 de țile, de când s'a bolnăvit soțul său, face în fiă-care seră rugăciuni în capela dela Cotroceni împreună cu trei preoți. — Din incidental bōlei principelui moștenitor, regele cât și principeasa Maria primesc multe petițiuni de grațieri dela condamnați. Tōte aceste petițiuni sunt trimise din ordinul regelui spre binevoitōrea atențiune a ministeriului de justițiă.

Esamenale de maturitate la gimnasiul român din Năsăud se vor ține în 21, 22, 23 și 24 Iunie st. n., ăr la cel din Beiuș în 28, 29, 30 Iunie și 1 Iulie. La ambele aceste gimnasii va asista ca comisar guvernial Moldovan Gergely. — La gimnasiul român din Brașov esamenale de maturitate se vor incepe Joia viitoare, în 24 Iunie n., și vor dura trei țile, adecă până Sâmbătă în 26 Iunie n., ăr la școlile române comerciale în 28 și 29 Iunie n.

Baron și țeran. Cetitorii noștri își vor aduce aminte de faimosul baron Bánffy Iános, fratele mai mic al actualului ministru-președinte unguresc și mare proprietar în comuna Nășfalău, din comit. Sălajului. Acest baron a împușcat pe un țeran cu numele Nagy Balint. Tótă lumea era curiosă să vadă, ce se va întâmpla acum cu acest baron ucigaș, frate al ministriului-președinte. Și soți ce s'a întâmplat? Tribunalul din Zelan, înaintea căruia s'a pertractat acest proces acum de curēnd, a osindit pe baronul la — două luni temniță, pe cuvēnt, că pușca 'i s'a desoțroat „din întâmplare”. Acesta este prețul, cu care baronul ungur trebuie să plătescă viața unui țeran. În adevēr, ești preț!

Situația agricolă în România. Pe baza rapórtelor sosite de la toți prefectii din țără, ministerul domeniilor a făcut o soco-

télă aproximativă, după care aprópe 20 sută din totalul terenurilor sēmēnate din țără este distrus. Cu tōte aceste, situația generală agricolă nu numai că nu e compromisă, dēr până acum e chiar mai bună ca anul trecut, căci recolta de și în parte mediocră, dēr este abundentă, ceea ce compensează pierderile suferite în urma distrugerii recoltei prin localitățile inundate. În acest sens va apare și un comunicat prin „Monitorul Oficial”.

Casa de depunerii în București. Duminecă se va sēvērși ceremonia punerii pietrei fundamentale a Cassei de depunerii și consemnațiunii. Se va face o serbare la care se vor distribui medalii comemorative de aur, argint și bronz. Medalii de aur vor fi numai trei, fiă-care în valōre de 1.300 de lei, care se vor da Regelui, Reginei și Prințului moștenitor. Tōte medalile au fost făcute la monetăria statului. Cheltuelile cu baterea acestor medalii, cu aranjarea serbării și cu banchetul, se vor urca la 20.000 de lei. Ceremonia va incepe Duminecă 8 Iunie, la ora 11 jum. a. m.

Escursiunea în Stejeriș a Sodalilor români din Brașov se va ține mâne, Duminecă, la 8 (20) Iunie a. c. cu muzica militară. Plecarea va fi la 1½ ore p. m. din Gróverii. Sunt invitați a participa toți binevoitorii și sprijinatorii tinerilor sodali români. — *A. Vlaicu.*

Furt. Alaltăeri pe la prânz nicea hoți s'au furișat în casa vėduvei Rosina Olășer din Brașovul-vechiu, care era dusă la Câmp, și au furat din casa ei 11 fi. și alte obiecte. Hoții încă nu s'au putut prinde. — S'a auzit până acum în Brașovul-vechiu de mai multe încercări de furturi. Locuitorii brașovecheni sunt fōrte neliniștiți și urmăresc cu mare grije pe hoți, cari se presupune a fi nicea Evrei venetici.

O dramă pe Dunăre. Acum câte-va țile o familiă de muncitori din satul Strimba Stăncuța, Dobrogea, void sē fugă de inundațiunii într'un sat vecin, numit Gărlieul, s'au imbarcat cu toții, copii și bătrânii, împreună cu tot avutul lor, într'o dubă lipovenescă și au pornit pe Dunăre. Vēntul însă fiind fōrte puternic, omul care ținea cârma dubei n'a putut să mai reziste și curentul a împins imbarcațiunea la largul apei. Aci, valurile fiind fōrte mari, duba s'a răsturnat în mijlocul riului, la o distanță de 500 de metri de sat. Din norocire acest teribil accident a fost pe dată vėduț de la țărni și s'au putut da imediat ajutōre neorocitilor. Intrēga familiă a putut fi scăpată; mobilele și tot avutul au fost însă luate de valuri.

Îngropat de viu. Un fabricant de cărămidă din Turcia, Həzar Vartan, care de câte-va țile venise la Constanța, și-a găsit mörtea alaltăeri în chipul cel mai îngrozitor. Ducēndu-se pe malul mării ca să adune antice de sub un deal, la un moment dat,

Ciungu: L'am așezat eu și pe acela!

Negru: Cum, rogu-te?

Ciungu: Când am eșit din curte, i-am aruncat un cãrtaboș otrăvit, pe care l'a înghițit cu un apetit minunat.

Murgu: Să-i fiă de bine! Dēu, căpitane, tu ești cel mai isteț dintre toți căpitani, sub cari am fost până acum.

Ciungu: Asta o cred și eu. Cu puținii omeni eu fac mai mare ispravă, ca alții cu mulți. Vorba ceea: mai mult cu mintea, decât cu puterea. Nicī n'am fost prins, decât o singură dată. Atunci, ce-i drept, m'au judecat la 16 ani și m'au dus în temnița Ilovei, dēr după o jumătate de an am scăpat și de-acolo. Lucru de căpeteniă la măestria e, dragii mei prieteni, curajul și istețimea. De aceea vē țic și acum: numele cel adevărat nicī-odată și nimēnui sē nu vi-l spuneti, ăr în hainele, în care sunteți înainte de

prânț, după prânț sē nu mai fiți, ca nu cumva sē vē cunoscă cineva.

Murgu: Asta o scim și noi. În fiă-care loc ne-am spus pe alt nume. Suntem de-almintrelea norocoși; că scim limba poporului acestuia, căci altfel cu greu ne-am putē feri.

Negru: Cunoscerea limbei e un noroc, prostia poporului alt noroc; căci decă poporul acesta ar avē o învățatură și n'ar da credēmēnd profetiilor mincinoase, vrăjitorilor și tuturor acelora, cari le caută de noroc, nicī noi, dēr nicī alții nu l'ar putē înșela.

Ciungu: Așa-i, așa! Dēr eu nu vorbesc de poporul de rēnd acum, ci vorbesc de Măria-sa „Fală mare”, căci dela acesta ne vom îngrășa.

Murgu: Până a ne îngrășa dela contele, ni-am îngrășat de pe pielea poporului.

Negru: Cu poporul nu mai avem de-acum nimic. Am plătit banii căpătați dela el cu spumele, ce am făcut la gură cât li-am vorbit.

Ciungu: Ai drept, Negrule.

Murgu: Nu țic nicī eu, că dōră n'ar fi așa. De bunăvoia însă nimeni nu ți-a goli punga în palme.

Ciungu: Ai să veți, că în nōptea această vom ajunge la punga grasă. Ascultați, băeți: De seră vē veți îmbrăca în haine și larve de drac, așa, că decă s'ar întâmpla sē ne vadă cineva pe stradă, sē fugă el de noi, și nu noi de el. În meț de nōpțe avēnd fiă-care la brēu câte două revolvere și glōnțe destule, vom intra în curte. Mai întâiu trebuie să isprăvim cu Mațeiu portarul și îngrijitorul casei și cu fata lui. Ei trebuie să se deștepte de-adreptul pe ceea lume. De aci apoi vom intra în odăile contelui. Cu acestea încă vom isprăvi ușor de tot. Un plumb sēc și mai mult nimic. Ceilalți servitori nu vor sci din tot lucrul nimic, căci eu sunt cu locuințele departe de castel. Isprăvind cu contele...

Murgu: Va urma contesa.

Ciungu: Ea nu-i acasă, s'a dus ați dimineță la băile Herculane.

Murgu: Cu atât mai bine.

Ciungu: Isprăvind cu contele, ne vom încărca cu bani și, ca nimeni sē nu ne scie când vom eși; dăm foc castelului și apoi, fraților, drumul spre America!

Murgu și Negru: Așa sē fiă!

Ciungu: Ce țiceti la tōte astea?

Negru: Plan vrednic de-un cap de căpitan!

Murgu: Planul e fōrte bun, numai vre-o întâmplare de nu ni-l'ar strica.

Ciungu: Nu vē temeți până mē vedeți pe mine. Dēr acum, prietenilor, veniți cu mine, căci m'am îngrijit de-o friptură și vin bun.

Negru: Sē mergem.

(Cortina cade).

(Va urma.)

malul s'a surpat asupra lui și l'a îngropat de viu. Dându-se alarmă, după o muncă de câte-va ore, cadavru nenorocitului a fost scos de sub surpătură, mutilat în mod îngrozitor. Parchetul a fost avisat pe dată.

Cunună. D-l Dumitru N. Căpățînă și d-ra Elena G. Puiu se vor cununa mâine, Duminecă, la orele 12 din zi, în Biserica Sf. Adormiri din Brașovul-vechiu. — Să fiă în ceas cu noroc!

Concerte. Măne, Duminecă, va concerta muzica militară în grădina dela Villa Kertsch. Inceputul la 8 ore. Intrarea 20 or. Muzica orășenească va concerta mâine s'era la oteț „Pomul verde”. Programa constă din 10 puncte bine alese. Intre ele se află și marele putpuriu „Soldaten-Spiele”, conștător din 36 puncte din diferite opere musicale alese. Intre alte piese alese se va cânta și „Fantasia Română” de Candella. Inceputul la 8 ore s'era.

Photoplasticum. Atragem atențiunea oetitorilor, că des'era la photoplastic, se vor vedea frumoșele ținuturi și orașe din Egipt și Palestina. Pentru cei ce nu cunosc acele ținuturi tradiționale și istorice, decât abia din cetire, merită să le vadă, măcar în modul, cum se pot vedea cu ajutorul unui bun photoplastic. Așa este de exemplu Marea m'rtă, Iordanul, Ierusalimul, Iericonul, Templul lui Solomon, mormântul lui David, mormintele martirilor etc. Frumoșele tablouri sunt atât de bine reușite, încât se pare, că totul este realitate.

Băile de inotat dela Nou, ce aparțin restaurantului „Elysium”, s'au deschis și stau la dispoziția publicului în ori-oe timp.

Correspondența „Gazetei Trans.”

Brașov, (Tocile) Iunie 1897.

On. Redacțiune! Biserica noastră de pe Tocile anul acesta și-a serbat ohrumul — Sf. Treime — a doua zi de Rosale în mod cu mult mai deosebit, decât în trecut.

Anume la întrevinerea preotului nostru V. Sfetea, răspunsurile de la Sf. Liturgiă au fost executate de corul de copii al bisericii Sf. Nicolae, instruit și condus de profesorul de muzică dela gimnaziul nostru Timoteiu Popoviciu. Credincioșilor dela biserica Sf. Nicolae din Prund. regulat în Duminecă și s'erbătorii li-se dă ocaziune să audă corurile, când cel de bărbăți compus din studenții din clasele superioare, când cel de copii, și cel mixt al Reuniunii de cântări de aici. Credincioșilor dela celelalte biserici însă, în lipsa de coruri proprii, rar li-se dă ocaziunea ac'asta. De aceea poporul nostru, și așa foarte iubitor de biserică, de astă-dată s'a adunat la biserică în număr extra-ordinar, fiind doritor de-a auzi noul cor.

Asupra acestui cor de copii al d-lui Popoviciu s'a vorbit cu alte ocazii de cei ce l'au ascultat atât în biserica Sf. Nicolae, cât și cu ocaziunea concertului din urmă. Nouă nu ne rămâne, decât să spunem, că ne-a satisfăcut pe deplin.

D-l Popoviciu prin ac'asta a contribuit în mod însemnat la îndemnarea poporului nostru de-a înființa și el un cor, așa că astăzi cestiunea înființării corului proiectat încă mai de mult, în parohia noastră — și în care scop există și un fond — se discută ca de urgentă.

Cu ziua de Lună am încheiat șirul s'erbătorilor celor mai mari de peste an. Putem zice cu drept cuvânt, că „finis coronat opus”, și la ac'asta a contribuit d-l Popoviciu în mod însemnat cu debutul d-sale. Primescă pentru ac'asta deosebita noastră mulțămire și recunoștință.

L.

Isprăvile anarhiștilor din Paris.

În Paris anarhiștii s'au pus ărași în mișcare. Abia sunt doi ani de când fostul președinte al Republicii franceze, Carnot, a fost ucis de mâna anarhiștilor, și etă că acum era să ajungă aceeași sorte și președintele de ani al Republicii, Eelix Faure.

Dumineca trecută, în 15 Iunie n. s'a făcut asupra lui un atentat, care însă n'a succes. De atunci scirile, ce ne vin din Franca, vorbesc tot numai despre nouă și nouă bombe și esplosiuni. Așa erî primirăm scirea, că în 17 Iunie o nouă bombă a explodat pe pișta „Concordiei”, n'a fost însă niminea omorît, măcară și ac'astă esplosiune a fost de caracter foarte periculos. Astăzi ne vine veste, că în Barcelona au fost aflate trei bombe cu dinamită, fi-care de câte 2½ kilograme. Fitulul era deja aprins, d'er înainte de ce focul ar fi ajuns la dinamită, bombele din norocire au fost aflate și focul a fost stins. Astfel s'a încungiuat pericolul.

Atentatul asupra presidentului Republicii franceze, Felix Faure, se făc' tocmai în acel loc, unde în anul 1867 Berzowski pușcă asupra Țarului Alecsandru II, și foarte aproape de locul, unde în anul trecut la 14 Iulie, un nebun măturător de strade, François, dete o pușcă-tură ărbă asupra presidentului republicii. În ziua atentatului pe la 3 ore după am'zi trecu Faure în trăsura sa de gală, trasă de 4 cai, cu soția sa, pe lângă acel loc critic de lângă cascada dela Bois de Boulogne, spre a merge la Longchamps, unde se țineau cursele (alergările) de cai. La cotitura ce o face drumul pe lângă cascada, se auzi o detunătură puternică și îndată un nor de fum se ridică din nișe tufe dese de liliac (scumpie). Căii spăriindu-se de detunătură și de strigătul ămenilor, o luară la fugă, fiind urmați încă de o a doua trăsură, în care se aflau ficele presidentului și Mdme. Berye cu soțul ei. Presidentul sc'apă s'ăntos. Mulțimea furioasă rupse cordonul, alergă spre tufe, unde eșia fumul, strigând: „Prindenți ucigașul! Omoriți pe atentator!”

Mulțimea, cuprinsă de-un dor de răsbunare, prinse pe un om, care se afla între tufe de liliac și avea în mână o rămășiță din bombă explodată. Ii rupseră hainele de pe trup, îl leviră cu bastoanele și cu pumnii, care cum ajungea, până când poliția îl sc'apă. Cu trupul acoperit de rane și s'angerând a fost dus bietul om în restaurantul dela Cascada. Aci se adevări, că el e un agent polițienesc cu numele Rosteaux. Adevăratul atentator dispăruse deja de mult.

La locul, unde mulțimea voi să omore pe polițist, se află restul unei țevi cilindrice de metal, lungă de 20 centim. și de un calibru de 10 cm., lângă ea o h'rtiă, pe care se afla scris: „Felix Faure condamnat” și un pumnal, pe care erau gravate vorbele: „Elsația-Lotaringia, Polonia”. Pumnalul avea un mâner de aramă. Lângă acestea se mai află și un pistol sistem vechiu. Acesta era încărcat.

Literatură.

Pentru cei ce voiesc să j'oce teatru am scos în broșură separată frumoșă comediă în trei acte Săpătorul de hani, localizată de Antoniu Popp, — e o piesă instructivă, ușoră și foarte potrivită pentru popor. Broșura conține 42 pagine și se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu”, în Brașov pentru prețul de 12 cr. Trimisă prin postă 14 cr.

În cestiunea Dobrogei.

Tôte diarele din România au reprodus și au comentat o vorbire importantă ce a ținut-o ministrul român al domeniilor d-l An. Stolojan în Constanța la 24 Aprilie st. v. la un banchet ce s'a dat de cătră municipalitatea orașului pentru serbarea zilei onomastice a Majestății Sale Reginei.

Discursul acesta, ținut în ton energic și bărbătesc este privit ca o manifestăție din partea guvernului statului român față cu apucăturile și uneltirile contra României, ce se v'ed de un timp încôce în principatul bulgar.

Primarul din Constanța se ridicase într-o cuvântare energică în

contra acelor diare bulgăresci, cari susțin, că poporațiunea neromânească dela Dobrogea e prigonită și maltratată și a protestat contra lor. La ac'astă protestare s'a alăturat și Muftiul din județul Constanța.

După aceste vorbiri d-l ministru al domeniilor a rostit următorul discurs, prin care se marcheză pozițiunea guvernului în cestiunea Dobrogei:

Mulțumesc domnului Primar din Constanța și Eminenței Sale Muftiului, pentru toasturile lor, inspirate de un cald patriotism în sănătatea grațioșei noastre Suverane. Ridic și eu acest pahar pentru prosperitatea Dobrogei, ac'astă provincie din moș strămoși românească.

În pământul acesta, la ori-ce pas găsim titlurile străvechi ale dreptului nostru istoric pe aceste locuri; săpăturile înv'etă-tului nostru Tocilescu dau pe fi-care zi la ivelă nouă probe, că aici au fost stabiliți, cu temei, străbunii noștri Români, că în ac'astă ț'ară a strălucit o întinsă civilizațiune latină.

Afară de istoric, sunt acte autentice, hrisove domnesci, ca cele dela Mircea cel bătrân, care se intitula „Autocrat al ambelor ț'ermuri pe totă Dunărea, până la Ocean și al orașului Silistra”, cari dovedesc, că statul român stăpânea aceste ținuturi la începutul erei moderne.

Dela noi ac'astă ț'ară a fost răpită de Turci, cu sabia.

La 1877, când un moment creștinătatea a fost în pericol, cu dragoste am alergat în ajutorul ei. Voiam prin arme să ne câștigăm independența și provincia răpită. Cu sabie ni-se luase Dobrogea, cu sabie am alipit-o de ț'ara de baștină. Afară de ac'asta ne credeam datori să ajutăm și noi la liberarea unui popor, de care ne leagă scumpe tradițiuni istorice.

În adevăr, de două-ori am fondat Impăria în tovărășie cu vecinii noștri Bulgari, odată sub o dinastie bulgărescă și altă dată sub o dinastie românească. Nic' odată, în tot decursul istoriei noastre, nu am avut o c'ertă, un conflict cu d'ensii. În timpurile de restriște națională pentru ei, au avut ocaziune să se convingă de sentimentele noastre de caldă amicitie pentru d'ensii. Școalele noastre le-au fost larg deschise; nu le-a fost închisă nici cariera funcțiunilor noastre publice. Au găsit la noi tot sprijinul și încurajarea pentru aspirațiunile lor naționale. Nu sunt d'ără patrioți buni, nici Români nici Bulgari, cari ar căuta să v'are zizanie între două popore, care nu au de ce să se certa, în bună dreptate.

Contele Walewski, ministru de esterne sub împ'ratul Napoleon al III-lea, ca președinte al congresului dela Paris, a explicat, prin o circulară cătră Curțile Europene, cu ce gând ne constituise pe noi aici. Spunea, că Europa a voit să ridice în partea ac'asta un bulevard pentru Turcia.

Cu ocaziunea celui din urmă rebel Ruso-Turc, am fost credincioși misiunii ce ne dăduse Europa; cu tôte că interesul nostru cerea ca să ne înțelegem cu marea Rusie, nu ne-am hotărît pentru ac'astă politică decât când singură Europa ne-a dat deslegarea.

Ac'astă politică prev'edătoare n'a fost trecută cu vederea la congresul dela Berlin, care, pe lângă dreptul nostru istoric asupra Dobrogei, a adăogat și garanția unui tractat solemn internațional pentru posesiunea noastră transdunăreană. Europa ne-a pus sarcina să fim sentinela intereselor sale la gurile Dunării. Numai prin stăpânirea Dobrogei putem să ne îndeplinim ac'astă misiune; de aceea și Congresul dela Berlin n'a abrogat părțile din tractatul dela Paris, cari ne garantau integritatea teritorială. Cestiunea Dobrogei e d'er și cestiunea europeană.

Precum proprietatea privată individuală nu se justifică pe deplin, decât prin munca și capitalul, cu care au fecundat acel pământ posesorii lui, tot așa și cu teritoriul unei națiuni. Și din acest punct de vedere să arăt cu ce sacrificii validăm

drepturile noastre istorice asupra aceste provincii: cu rescumpărarea drumului de fier Cernavoda-Constanța; cu refacerea acestei linii ca să o schimbăm în cale de mare trafic; cu podul peste Dunăre; cu portul Constanța, din care ne am apucat să facem unul din cele d'ntiaii porturi din Marea-Neagră, atât ca întindere cât și ca utilaj perfecționat. Numai cu aceste lucrări suntem pe cale de a cheltui peste o sută milioane. Portul Domniei-văstre va fi în câte-va luni, cap de linie a unei numeroșe flote comerciale, compusă din vase cu care numai transatlantice vor putea concura și care v'or pune în comunicațiune cu porturile a trei continente. Am început lucrări pentru a seca și a reda culturai insulele mari ale Dunărei. Făcând astfel productive sute de mii h'ctare, le vom coloniza cu Români.

Voiu veni la t'omnă, la Cameră, cu proiectele necesare pentru a duce la sfârșit bun lucrările deja începute și care ne vor costa la 30 milioane. Trebuie însă să facem acest sacrificiu, pentru ca să ne asigurăm viitorul la gurile Dunărei. În adevăr, să nu uităm că astăzi etnografia constituie, și în ochii diplomației, pentru un stat, un titlu de stăpânire asupra unei ț'eri, căci etă cum motiva contele Șuvalov, la congresul dela Berlin, adesiunea Rusiei la propunerea celor alte state d'a ni-se fixa hotarul pe lângă Silistra:

„Vula presence d'éléments Roumains, les plenipotentiaries Russes, consentent a prolonger la frontière dela Roumanie le long du Danube, à partir de Rassoava dans la direction de Silistrie”.

Când am luat în posesiune Dobrogea ne-am dat s'ema de greutatea problemei ce ni-se pune, căci eram hotărâți să co-răspundem la așteptarea Europei, dovedind astfel, că șoim să guvernăm și ămeni de alt neam și de alte confesiuni. Am isbutit pe deplin; o proclam sus și tare, rezultatele politice guvernelor românești, căci aci nu vorbesc ca om de partid; se observă și la ac'astă masă, unde suntem întruniri cu toții ca să s'erbătorim onomastica iubitei noastre Suverane. În adevăr, lângă Eminența Sa muftiul, e aședat sfinția Sa protoerul ortodox al județului; lângă onorabilul Cadiu, inteligentul reprezentant al justiției musulmane, se află distincții noștri magistrați ai Tribunalului și parchetului local. Dintre onorabili membri ai Camerei de comerț, aci la masă, sunt unii de neam bulgar, alții de neam Greci, Tătari, Români; primarul Constanței la aceeași masă cu primarul orașului Medgidia, care e de origine Tatar; ceea ce constatăm aici, se vede într'aga Dobrogea.

Să iau numai un exemplu: comuna Caramurat sc'it, că se compune din trei mahalale, una de Tătari musulmani, alta de germani catolici și a treia de Români ortodoxi; primarul actual e german de neam și administrează comuna cu mulțumirea cător trele mahalale.

Cum s'a făcut ac'astă minune, ca într-o provincie, în care limbele și confesiunile sunt mai amestecate decât în Macedonia, căci acolo nu sunt nici catolici, nici lipoveni, ca toți ac'ști locuitori să convețuescă în o armonie patriotică, ca și Elvețienii în ț'ara lor?

Cum a luat naștere în aceste populațiuni așa de împ'estrătate, un sentiment patriotic românesc comun, care se manifestă mai cu s'ema prin un loialism sincer cătră Majestățile Lor Suveranii noștri și Dinastie? O sc'it: prin dreptate.

Guvernele românești au avut aceeași solitudine pentru interesele morale și materiale ale tuturor, fără distincțiune. Am respectat religiunea fiă căruia, venind, prin budget chiar, în ajutorul cultelor cu credincioși mai numeroși. Nu am silit pe nim' să se uite limba părinților săi.

Ne av'end cuvânt de a nu iubi pe Români, astăzi, v'ă trimeteți de bunăvoie copiii voștri la școalele noastre, ca să ne învățați limba. V'am adus cu libertatea, egalitatea înaintea legii, siguranța persoanei și a averii. Am făcut reforme mari. Nu erați proprietari, căci dreptul pământului era reglementat de legile religioșe ale Islamu-

lui, după care numai Suveranul și Vacu-furile sunt proprietari deplin, era ceilalți nu erau decât posesori precari cu mici excepțiuni. Am introdus dreptul nostru, dreptul occidental quiritar; am făcut această reformă cu atâta destoinicie, încât nu am avut nici o reclamațiune din afară, nici o plângere dinăuntru. Am avut fericirea ca ministru de domenii să prezidez la această reformă sub inspirațiunea și povețele marului nostru Brătianu. In urma acestei reforme s'a constituit proprietatea mare, care se vede, că era necesară, și prin urmare legitimă, căci a luat naștere fără concursul statului; dăr, pe lângă dânsa, grație politice agrare a guvernelor românesce, s'a înființat și s'a dezvoltat și o puternică clasă țărănească de mici proprietari.

Am reformat imobilele și modul de percepere. In Dobrogea imobilele nu se plătesc în natură, prin sistemul vicios al dijmei.

Inainte de venirea noastră, legislațiunea civilă era un haos. In locul dreptului musulman, dreptul bisantin, canonic, am promulgat codicele nostru civil, codicele Napoleon, în mulțămirea generală. Tribunalele noastre, compuse din magistrați integri, cu cultură înaltă universitară, au luat locul jurisdicțiunii civile a Episcopului ortodox grec: hotărârile tribunalului local sunt supuse astăzi în apelul jurisdicțiunii curței din Galați.

Școlile vóstre fac parte din organizațiunea învățământului nostru public. Am dat creditul comercial, creditul fonciar urban, creditul agricol, etc., care toate fac parte din organismul instituțiilor noastre de credit.

Așa dăr Dobrogea face parte integrantă din organismul statului românesc.

Nu v'am dat încă dreptul d'a intra în Parlament, e adevărat, dăr nu pentru că nu avem încredere în patriotismul d-vóstru, ci pentru-că doream ca mai întâi să se cristalizeze mai bine raporturile noastre de aci, să se întărească spiritul public local, să se desvărșească educațiunea politică în administrațiunea liberă a județului și a comunelor d-vóstru.

In adevăr, experiența a dovedit, că nu e bine să se cheme prea repede, la voință politică, prea dezvoltată, populațiunile tinere, fără educațiunea politică și fără tradițiunea libertății, căci lupta dintre partiți în acele țări este câte-odată atât de violentă, încât unele grupări găsesc, că le este mai comod să-și suprimă adversarii decât să-i convingă sau să-i învingă.

Sunt semne, care prevestesc, că nu va trece mulți ani și vi se va implini și dorința d'a fi cu desvărșire intrați în cadrele activității noastre politice.

Când va veni judecata de apoi și vor trebui să arătăm fiă-care din cei care am beneficiat din tractatul dela Berlin, ce am făcut pentru progresul omenirii, nu e trêba noastră să spunem cum se vor desvînovați ceilalți, sunt însă sigur, că noi vom câștiga judecata noastră, inaintea tribunalului istoriei, căci am civilizat și am îmbunătățit o provincie.

In adevăr, ce era acum 18 ani acest oraș? Un târg oriental, murdar, care nu avea nici 3000 de suflete. Constanța astăzi are 12000 locuitori; a devenit un oraș european, cu bulevarde, clădiri mari ca catedrala, școla, primăria, Banca națională, casarmele igienice, afară de frumoasele case particulare.

Când am intrat noi în Constanța, se vindea cu 10 bani metrul pătrat de pământ, astăzi se plătesce același metru cu 60 lei, și mergeți repede inainte.

In adevăr, d-l Triandafil Djuvara, ministrul nostru la Constantinopol, acum vre-o câțiva ani, a cumpărat cu 1000 lei o vie pentru care i-se oferă azi 9000, și refuză să o vândă. De aceea, vizitând astăzi Primăria îi diceam d-lui Primar: Ori-ce plănuiesc pentru înșănătoșarea și înfrumusețarea acestui oraș, se nu perđi din vedere un lucru, că nu mai puțin de 20 ani, după terminarea portului, Constanța va avea o populațiune de 50.000 locuitori, și, prin urmare ori-ce lucrare de edilitate,

să o faci în așa condițiuni, încât să se pótă da o dezvoltare mai mare, potrivit cu dezvoltarea repede, la care este destinat acest oraș.

V'am aprobat acum câte-va țile un milion lei, ca să vă aduceți apă potabilă. Cine ar fi îndrăsnit acum 18 ani să pre-vață că, în așa scurt timp, Constanța o să pótă cheltui această sumă, numai în un scop igienic.

Acum 18 ani nici a șesăea parte din suprafața Dobrogei nu era cultivată. Astăzi nu e o palmă de pământ să nu fiă îmbrăcată cu bogate recolte. Pământul nu avea nici o valoare venală la 1878. Mult timp încă după regularea dreptului de proprietate, găseați să cumperi pământ de muncă cât vrei cu 5 lei hectarul, astăzi același hectar se vinde, în mijlociu cu 160 lei, și prețurile merg tot inainte.

Neapărat această propășire se datorază în mare parte, nouelor principii, pe care am așezat noi viața economică de aci, instituțiilor de credit, cu care am înzestrat, Dobrogea, reformele dreptului de proprietate marile proprietăți, care este inițiatorea progresului agricol aici. Pariano, Remus Opran, Emil Costinescu, Candiano, Schina, Cesianu și alți au făcut din proprietățile lor ferme model. Intrebunțând instrumentele agricole perfecționate, introducând cultura nouă, ei au devenit pionierii progresului agricol. Dăr, ceea ce a contribuit și mai mult la aceste rezultate bune, a fost înmulțirea populațiunii, care se datorește imigrațiunii sătenilor români, grație puterii de expansiune a neamului nostru.

Să fim mândri, domnilor, de opera săvărșită; să mergem inainte pe calea apucată, căci munca noastră a fost rodnică. Grație zelului perfectului și activității inginerului județului, în curând veți fi înzestrați cu o rețea completă de șosele.

Geniul nostru civil va trebui peste cât-va timp să se ocupe cu determinarea traseului liniilor ferate dobrogene. Nu putem lăsa Tulcea fără comunicarea cu restul țării, pe timpul cât e Dunărea înghețată.

Suntem datori să facem aici așezăminte agricole, în scopul mai cu seamă d'a îmbunătăți rasa cailor și a oilor, aceste două mari resurse speciale ale Dobrogei.

Legea pescuitului va contribui la buna stare a populațiunii de aci, procurându-i un aliment efțin și abundant, dând însă totodată și o mare dezvoltare unui comerț, care prin situațiunea d-vóstru, este o specialitate a acestei părți din țară.

Cu noua organizare a ministerului domeniilor, se va crea biroul tehnic al drenajului și al secării bălților și pământurilor mlăștinoase. Vă veți folosi și d-vóstru de această nouă instituțiune pentru a vă înșănătoșo țera și a vă câștiga nouă terenuri pentru cultură. Votându-se legea în preparațiune pentru organizarea creditului țărănesc, veți avea la dispozițiune mijloace nouă pentru a vă îmbunătăți cultura și a vă crea o industrie casnică.

Cu ochii țintă către un ideal tot mai sus, să mergem tot inainte, cu credință tare în acest cuvânt din bătrâni, că: „Românul nu pierde“.

Ați vădut, că la capul Podului de peste Dunăre, sunt doi dorobanți de bronz, monumentali; ei simbolizează hotărîrea statornică a neamului românesc.

Să fim sigur, că *Regele nostru* va răspunde când va trebui: *J'y suis, j'y reste.*

Din Bucovina.

— Iunie 1897.

„Academia ortodoxă“, societatea teologică academică din Cernăuț, a ținut în 3 Iunie n. c. în sala sinodală *conferență solemnă*, ér în 14 Iunie a aranjat această societate în Suceava un concert. Cele 12 puncte din programul conferenței solemne, au fost executate cu cea mai mare precizie; tot așa și cele 8 cântecuri din programul concertului.

Atât în Cernăuț, cât și în Suceava, a arătat lumea un interes foarte viu față de societatea „Academia ortodoxă“, căci atât

într'un loc, cât și în celalalt, o lume în-trégă de óspeți distinși s'au adunat să asculte producțiunile musicale ale sus numitei societăți.

Reușita splendidă e de mulțămît ze-losului comitet, ér mei ales binedisciplinatului cor și conducătorului său D. *Ur-suleac.*

Nu va rămene neamintit nici adevărul, că în 3 Iunie seara — câteva ore după finitul conferenței solemne — a aranjat un comitet ocașional compus din membri ai „Societății pentru cultura și literatura română“ și din membri ai „Academiei ortodoxe“ o *convenire socială* cu dans, al cărei venit curat de 75 fl. v. a. a încurs în cassa internatului de băeți români; pe când în Suceava însași „Școala română“ aranjând imediat după concert „convenire socială“, s'a ales cu vro 80 fl. venit curat.

Participantul.

Despre Religione și Credință

IV.

Religiunea este binele neprețuit, care ne unesc cu Inaltul Creator; ea ne învață nu numai a suferi durerile și încercările, ce Dumnezeu le lasă asupra noastră, ci profitând de lecțiunile date de Providență, să și binecuvântăm mâna care ne atinge.

Religiunea este scutul familiei, ea învață pe tată și pe mamă a comanda respectul; ea impune soției și soțului respect și iubire, ea dă copiilor simțământul datoriei și le deschide inima de timpuriu la generositate și recunoștință. Și în fine, religiunea este apărătorul cetățenului; printr'ênsa își capătă dreptul său, și ținându-se în limitele sale iubirea de-apropelui, se face un membru folositor societății.

Cu totă însemnătatea, ce are religiunea pentru om, vedem însă, că omenii se ocupă de toate celelalte lucruri, numai de religiune nu. Decă apare vre-un roman nou sau alte cărți de petrecere, mai toți sunt gata să și-le procure, mai toți au bani pentru a-le cumpăra, au timp să le cetască. Decă însă este vorba de-a ceti o carte despre Dumnezeu, sau a cumpăra o carte religioasă, apoi atunci timp nu are de-a ceti, nici bani de a-o cumpăra.

A batjocori cele sfinte, a vorbi în contra religiunii; această astăzi este la modă. De nici un lucru nu se vorbește cu atâta ușurință ca de religiune. Omenii, cari nici-odată n'au voit a se gândi serios asupra chestiunilor religioase, astăzi îi vedem că nu le este trêm a vorbi cu cel mai mare dispreț în contra religiunii și a dice, că religiunea nu este, decât o minciună, care decă mai trebuie încă să existe, este numai pentru a ține în frâu pe poporul incult.

Religiunea, dic alții, s'a inventat de legislatori, pentru ca prin frica de Dumnezeu să conserve ordinea în stat. Uită, că decă legislatorii au primit religiunea ca un element necesar al unui stat bine organizat, ei au făcut această tocmai pentru-că au știut prin esperiență, cât de mare influință are sentimentul religios asupra omenilor.

Nu mai de religiune și numai în contra religiunii pótă fiă-care să vorbească ori-ce îi vine în cap, fără a se teme de a fi blamat de nimeni; numai despre religiune se crede fiă-care în drept de a vorbi, fără să-și dea cel puțin ostenela de a-o studia și a-o cunoșce.

Indată ce omul dobândesc cunoștință despre existența lui Dumnezeu, caută a se pune în relațiune cu El. Ideea de Dumnezeu, această sêmență Divină, pusă în sufletul omului de către cerescul grădinar,

are viață în sine și tinde a se desvólta; ér flórea ce se nasce dintr'ênsa este religiunea.

Este un fapt constatat în toate timpurile, că religiunea este strêns legată cu natura omului, că unde există un om, gura sa a lăudat pe Dumnezeu. Plutarch dice: „*Poftă vedé state fără muri, fără legi și fără monede, însă un popor fără Dumnezeu, fără rugăciuni, fără religiune și fără sacrificii, încă nimeni n'a vădut.*“ Asemenea și Cicerone în mai multe locuri dice, că nu este nici un popor așa de necult și sêlbatic, care să nu aibă religiune. Marele J. J. Rousseau dice: „*Mai lesne se pótă clădi o casă în aer, decât să existe un popor fără religiune.*“

In adevăr, decă vom cerceta toate popórele, din toate timpurile, în toate gradele de cultură, chiar în starea cea mai sêlbatică, pretutinden unde o ființă umană respiră, vom vedé că omul are o religiune, ridică ochii săi spre cer și este pêtuns de presimțirea unei ființe eterne. Prin această se dovedesc în modul cel mai sigur, că religiunea este naturală și necesară omului, și că omul este o ființă religioasă din natură.

Omul este religios din natură și numai întru cât este religios este și se pótă numi om. Religiunea este viața sufletului, este sórele care deșteptă și inviéză puterile sufletesci ale omului; numai în religiune și prin religiune trăsesc și se desvólta sufletul în toate direcțiunile sale. Căci *inteligența* numai în cunoștința lui Dumnezeu găsește lumina adevărului, ce o liniștesce; *voința* numai în supunerea sa către Dumnezeu devine adevărat liberă; în fine inima numai în unirea sa cu Dumnezeu este mulțămită și fericită.

De aci urméză, că necredința este un adevărat sinucid intelectual și moral, de o miă de ori mai criminal decât acela, care distruge numai corpul. Să luăm religiunea dela om și îl vom face să umble pe patru picioare.

Cu altă ocașione, vom vorbi ceva „Despre Importanța predicii în biserică în timpul de față“.

Prof. Dr. Elefterescu.

Calendarul săptămânei.
IUNIE. are 30 zile. CIREȘAR.

Zilele	Călend. Iul. v.	Călend. Gregor.
Dum.	8 I S. m. T. Str.	20 Ladislau
Lun.	9 S. Ciril Archiep.	21 Alvisiu
Mart.	10 P. M. Timoteiu	22 Paulin
Mer.	11 S. apost. Var.	23 Edeltrud.
Joi	12 C. p. Onof. și P.	24 † Ioan botez.
Vin.	13 Mart. Acuilina	25 Prosper.
Sâmb.	14 Prof. Eliseu	26 Ieremia

Prețurile cerealelor din piața Brașov.
Din 18 Iunie st. n. 1897.

Măsura sau greutatea	Calitatea.	Valuta austr. fl. or.
1 H. L.	Grâu cel mai frumos	6 60
"	Grâu mijlociu . . .	6 20
"	Grâu mai slab . . .	5 70
"	Grâu meste cat . . .	3 90
"	Săcară frumósă . . .	3 80
"	Săcară mijlocie . . .	3 50
"	Orz frumos . . .	3 50
"	Orz mijlociu . . .	3 20
"	Ovės frumos . . .	2 50
"	Ovės mijlociu . . .	2 20
"	Cucuruz . . .	3 80
"	Mălaiu . . .	4 20
"	Mazăre . . .	5 80
"	Lințe . . .	12 —
"	Fasole . . .	6 —
"	Sêmență de in . . .	7 50
"	Sêmență de cânepă . . .	5 —
"	Cartofi . . .	— 70
"	Măzărliche . . .	— —
1 kil.	Carne de vită . . .	— 45
"	Carne de porc . . .	— 50
"	Carne de berbec . . .	— —
100 kil.	Sâu de vită prospêt . . .	21 —
"	Sâu de vită topit . . .	32 —

Târgul de râmătorii din Steinbruch.

Starea râmătorilor a fost la 14 Iunie de 32486 capete, la 15 Iunie au intrat 1154 capete și au eșit 460 capete rămânând la 16 Iunie un număr de 33170 capete.

Se notează marfa: unguerescă veche grea dela — or. până la — or. marfă unguerescă tineră grea dela 53.— or., până la 54.— or., de mijloc dela — or. până la — or. ușoară dela 54.— or. până la 55.— or.

Cursul losurilor private din 16 Iunie 1897

Table with columns for 'cump.' and 'vînd.' listing various goods like Basilița, Credit, Clary 40 fl. m. c., etc.

Bursa de București din 16 Iunie n. 1897.

Table with columns for 'Valori', 'Dob. bîndă', 'Scad. cup.', 'Cu banf. gata' listing various financial instruments and bank notes.

SCOMPTURÎ:

Table listing exchange rates for various locations like Paris, Petersburg, Berlin, London, Vienna.

Cursul la bursa din Viena.

Table listing market rates for various goods and currencies in Vienna, including gold, silver, and different types of bonds.

Cursul pieței Brașov.

Table listing market prices for various commodities in Brașov, such as Banenote rom., Argint român., Napoleon-d'or., etc.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

Table listing market prices for various goods in Budapest, including different types of grain (Grâu) and oil (Sămînța).

Table listing market prices for various goods in Brașov, including different types of oil (Ulei) and other commodities.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Advertisement for Photoplasticum, featuring the text 'Esposiție de fotografii pe sticlă originală lângă promenada de jos. Ultima săptămână!'.

Advertisement for Franz Herb, listing travel dates and destinations: 'Duminecă în 20 Iunie: Paris. Lună în 14 Iunie: Castelurile splendide ale Regelui Ludwig II din Bavaria. Marți, în 15 Iunie: Hollanda. Mercuri în 16 Iunie: Inălțimea dela Tatra și Pojun. Joi, în 17 Iunie: New-York. Vineri, în 18 Iunie: Viena, Berlin, Potsdam. Sâmbătă, în 19 Iunie: Hamburg. Duminecă, în 13 Iunie: Tirol. Deschis în fie-care zi după prânz dela 6 până la 10 ore seara. Entrée 20 cr. De cercetare numărösă se rögă Franz Herb.'

Un tîner,

care a absolvat 6 clase gimnasiale, se primesce ca „Practicant” pe lângă condițiuni favorabile la

D. BANCIU, farmacist în Selişte comit. Sibiiului.

1288,2-2

La băile de abur

a Eforiei școlilor române din Brașov Strada

Băilor Nr. 1 și Prundului Nr. 4

Să pot lua băi (basin) și dușuri reci în fiă-care zi, fiind secții separate, atât pentru domni cât și pentru dîmne.

1292,1-5

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA” de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretenșiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișoara și în Alba-Julia: la D-I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társal, în Deva: la Balog Gyula, în Oreștie: la Németh János.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului

„MATILDA.”

JOSEF GYÖRGY,

(comit. Hâromszék). Bodok. (Transilvania).

Sz. 385-1897. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az abrudbányai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Verespatak nagy község végrehajthatónak, Crisián József ügyvéd ügygondnok által képv. Fikker Ferencz hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 1589 frt. 88 kr. tőke, s ennek 1896. év Január hó 1-től járó 6% kamata, 31 frt. 80 kr. eddigi és 11 frt. 80 kr. megállapított költségek és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. járásbiróság területéhez tartozó Verespatak nagy község 535. sz. tljkvben foglalt következő ingatlanok: 1) 1062/1 emeletes kőház, 1062/2 faház, 1063 kert hrsz. ingatlanok összesen 1142 frt. kikiáltás ár (114 frt. 20 kr.) és tartozékai Verespatak községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen 1897 június hó 24 napján d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának birói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Vevő tartozik a vételárnak 1/3 át az árverés napjától számítandó 15 nap alatt 1/3-át, 30 nap alatt is 1/3-át, 45 nap alatt, és ugyanazon naptól számítandó 6%-os késedelmi kamatokkal együtt az abrudbányai kir. adóh. mint birói letéti pénztárnál az 1881. évi 39.425 számú I. M. rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetménnyel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Verespatak nagy községben az előjáróságnál tekinthetők meg.

Abrudbánya, 1897. Február hó 20-án.

A kir. jbiróság telekkönyvihatóságától

1289,1-1

Puscariu, [kir. aljbiró.

Lucrări de legătorie, de cărți.

Wilhelm Haydecker

legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce există de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 6 mașini diferite, și anume: 2 mașini de aurit, 1 de cusut și 3 de taiat.

Se efectuează toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școală legată, până la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, plus, pânză etc. executând cât se poate de bine și de exact.

Având lucrători de toate speciile esecelent pregătiți, acesta legătoria de cărți poate se esecute întele și foarte ieftin tot ce se poate cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în toate esecutiunile posibile.

Despărțământ deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoalelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipărește inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,
legător de cărți,
Strada porții Nr. 22.

1-10

Strada porții Nr. 22

Cele mai bune, mai solide și mai ieftine

Cele mai bune, mai solide și mai ieftine

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350,000. Depuneri: 700,000.
Circulație anuală: 3.000,000.

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ér dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arăndeză și exarăndeză realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocesce operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

La institut se mai află 500 acții proprii puse în vindere conform Prospectului ștăverit de Direcțiunea institutului sub Nr 68—1897.

Orice afacere se poate rezolva și informațiuni se pot lua verbal în biroul institutului, ér în scris prin corespondență.

Orăștie, în Maiu 1897.

1284,3—12

Direcțiunea.

Basilii L. Popovici,
MARE DEPOSIT DE MOBILE

Brașov, Strada Vămii Nr. 21.

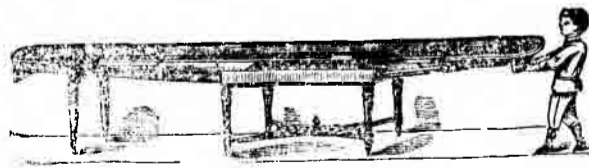
Subscrisul are onorea a aduce la cunoștința On. public, că fostul

Primul deposit de mobile
al Consorțiului de măsurii din Brașov

I'am luat asupra-mi pe propria mea socotela, și I'am provădut cu diferite mobile moderne și tapetate, și anume: mobile de saion, garnituri pentru odăi de mâncare și dormit, divanari, scaune, șifoniere, mese tabouari, oglinzi, precum și un asortiment de scofe de mobile, grădel pentru matrațe și articole necesare pentru decorații.

Primește asupra-mi și lucrări la clădiri portale, aranjamenturi de prăvălii, și tapițerie de mobile, decorații de saione și odăi, care le esecutez cu gust, prompt și ieftin. La cerere servesc și cu devise de cheltuieli.

De recomandat sunt mesele mele patent după cum se pot vedé din figura alăturată.

Principiul meu este a esecuta comănde prompt, solid și real pe lângă prețuri ieftine.

Rugând On. public a mă onora cu comănde, mă subscriu cu distinsă stimă:

Basilii L. Popovici,
măsar de zidiri și mobile.

1222 22—30

A V I S!

Prenumerățiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebii, când voiesc ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou se binevoiască a scrie adresa lănuvit și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Specialitate contra Plesnițelor, Păreșilor, Gândacii de bucatării, Molii, Păreșii pe animale domestice etc. etc.

Zacherlin

are efect miraculos! Nu există alt mijloc de a prăpădi orii și ce insecte, de aceea îl laudă milioane de cumpărători; și e foarte cautat. Semnele sunt: 1) Sticla sigilată. 2) Numele: „Zacherlin.“

Se află de vëndare: în Brașov: La Domnii I. L. et A. Hesshaimer, Heinrich Zinz, Dimitrie Eremias nepoții, Emil Por, Karl Irb, Julius Müller, Carol Schuster farmacist, Teutsch et Tartler, N. Grădinar, Eduard Kugler farm., Julius Hornung farmia ist, Heinrich G. Obert, Ferdinand Jekelius farmacist, Victor Roth farmacist, Heinrich Wagner, Karl Harth, Rudolf Stingl, Ioan Dușoiu et Fiu, Fritz Geisberger, Fritz Czckely, Lazar & Verzar. — În Făgăraș: La Domnii: Johann P. Hermann, R. G. Romonțianu, I. Iarosch, Heinrich Schul Alexander Nehrer. — În Coșalin: La Domnii: Ernst Wolff, Eduard Victor Melas și undu sunt afisate placate.